

ارائه شده توسط:

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معتبر

نقش علم در قانون تجارت بین المللی

چکیده

در حالی که توافق نامه عمومی تعرفه و تجاری به موانع آشکار برای تجارت بین المللی پرداخته شده است، تمرکز فعلی قوانین تجارت بین المللی به موانع کمتر آشکار، اما در بسیاری از موارد، با محدودیت کمتر برای تجارت، مانند اقدامات حمایتی اتخاذ شده تحت پوشش استانداردهای سلامت و ایمنی معطوف شده است. توافق نامه های جدید ایجاد شده تحت سازمان تجارت جهانی ("WTO")، از جمله توافق نامه در مورد کاربرد معیارهای بهداشتی و بهداشتی - گیاهی ("توافق نامه SPS")، توافق نامه در مورد موانع فنی تجارت ("توافق نامه TBT")، ابزارهای مهمی را ارائه می دهند که می توانند توسط دولت استناد شوند و زمانی که کار به خارج از حوزه قوانین تجارت بین المللی کشیده می شود، توسط سهامداران برای رفع موانع قانونی استفاده شوند. مقررات با مبنای غیرعلمی می توانند تحت توافق نامه های SPS و TBT چالش برانگیز باشند و با موفقیت به چالش نیز کشیده شده اند که موجب منع اعضای سازمان تجارت جهانی از حفظ قوانین و مقرراتی شده است که به طور منفی تجارت را تحت تاثیر قرار می دهند مگر اینکه چنین معیارهایی از نظر علمی توجیه شده باشند. سهامداران باید از بالاترین حد ممکن قوانین تجارت بین المللی برای از بین بردن مقررات با مبنای غیرعلمی که به طور منفی تجارت کالاهای تولید آنها را تحت تاثیر قرار می دهد استفاده نمایند.

کلمات کلیدی: علم؛ تجارت؛ سازمان تجارت جهانی؛ بهداشتی؛ بهداشتی - گیاهی؛ موانع فنی برای تجارت؛ هیئت

دادگاه استیناف

1. توافق نامه های تجارت بی المللی: نحوه کارکرد آنها و آنچه را که آنها پوشش می دهند

امروزه قوانین تجارت بین المللی بر هر جنبه از اقتصاد جهانی، از جنبش های سرمایه، تا تجارت کالاها و خدمات، تا مالکیت معنوی، تا استانداردهای ایمنی محصولات و مواد غذایی تاثیر می گذارند. این قوانین، تکمیل کننده قوانین

ملی هستند، به شکل دادن به محیط قانونی در کشورهای سراسر جهان کمک می کنند، و یک وسیله بی طرفانه، یعنی بین المللی را ارائه می دهند که توسط آن، تجارت می تواند مطرح شود و اختلافات می توانند حل و فصل شوند. با علاقه خاص متخصصان به زمینه سم شناسی و داروشناسی کاربردی، قوانین تجارت بین المللی نیاز دارند تا انواع خاصی از قوانین ملی موثر بر تجارت بر اساس علم دقیق پایه گذاری شوند و بیشتر از حد لازم برای برآورده سازی نفع قوانین مشروع، محدودکننده تجارت نباشند

1.1. از GATT تا سازمان تجارت جهانی (WTO): دسترسی در حال گسترش به قوانین تجارت بین المللی

تقریباً 60 سال پیش، یک جهان پس از جنگ، نخستین دور مذاکرات تجاری چند جانبه را شروع نمود که منجر به توافق نامه عمومی تعرفه و تجارت ("GATT") شد. موانع عمده تجارت مورد بررسی عمدتاً تعرفه ها، سهمیه واردات، و انحصار دولتی بودند. تا شروع آخرین دور GATT و مذاکرات تجاری در سال 1986، تمرکز به موانع قانونی مربوط به مالکیت معنوی، بهداشت و ایمنی، و ارائه خدمات تغییر کرده بود. این دور از مذاکرات که در سال 1994 به نتیجه رسید، موجب ایجاد سازمان تجارت جهانی و توافق نامه های مرتبط با آن شد که یک راه مهم را برای رفع موانع قانونی باز نمود که زمانی خارج از حوزه مذاکرات تجاری تصور می شد.

در این توافق نامه ها، اعضای سازمان تجارت جهانی خود را به یک رژیم بسیار گسترده از قوانین و تعهدات متعهد نمودند که از دسترسی به بازارهای جهانی در شرایط پیش - رقابتی محافظت می کند. در حالی که رشته های سنتی GATT ممانعت کننده از تبعیض بین واردات و کالاهای داخلی می توانند اهرمی برای حذف موانع بسیار برای دسترسی به بازار باشند، قوانین جدید سازمان تجارت جهانی هم اکنون می توانند در برابر قوانین و مقررات داخلی مانع تجارت به ارمغان آورده شوند.

1.2. منابع دیگر قوانین تجاری: توافق نامه های تجارت آزاد دوجانبه و منطقه ای

علاوه بر توافق نامه های سازمان تجارت جهانی، امروزه بسیاری از کشورها نیز به لحاظ قانونی تحت تعهدات تجاری قابل اجرا در توافق نامه های تجارت آزاد دوجانبه و منطقه ای ("توافق نامه تجارت آزاد (FTA)") می باشند. حدود

240 توافق نامه تجارت آزاد بین و در میان کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه در سراسر جهان، از جمله توافق نامه تجارت آزاد آمریکای شمالی ("NAFTA") بین ایالات متحده، مکزیک، و کانادا ؛ توافق نامه تجارت، توسعه، و همکاری میان اتحادیه اروپا و آفریقای جنوبی؛ و توافق نامه مشارکت اقتصادی ژاپن سنگاپور در حال اجرا هستند. توافق نامه های تجارت آزاد اغلب حاوی مقررات مشابه با توافق نامه های سازمان تجارت جهانی هستند، و در بسیاری از موارد، به مناطق پوشش داده نشده توسط سازمان تجارت جهانی، مانند سیاست رقابت، تجارت الکترونیک، شفافیت، و سرمایه گذاری گسترش می یابند. در حالی که ممکن است که دیگر قوانین تجارت بین المللی بتوانند برای به چالش کشیدن مقرراتی مورد استناد قرار گیرند که بر تجارت تاثیر می گذارند و مبتنی بر علم دقیق نمی باشند، این ماده به طور انحصاری بر نحوه استفاده از قوانین سازمان تجارت جهانی برای رسیدن به این هدف تمرکز می کند.

2. چگونه توافق نامه های سازمان تجارت جهانی ساختاردهی می شوند

2.1. نقش سازمان تجارت جهانی (WTO)

سازمان تجارت جهانی خودش قوانین تجارت بین المللی را نمی سازد، بلکه به جای آن یک نهاد تعیین شده برای اعمال قوانین مورد توافق توسط اعضای سازمان تجارت جهانی (که در حال حاضر شامل 148 کشور می شوند) است. این قوانین در توافق نامه های گوناگون اتخاذ شده توسط اعضا، از جمله توافقات چند جانبه موجود در تجارت کالا، توافق نامه عمومی تجارت خدمات، توافق نامه جنبه های تجاری حقوق مالکیت فکری و DSU گنجانده می شوند. توافق نامه های چند جانبه در مورد تجارت کالاها نه تنها شامل قوانین تجارت سنتی توسعه یافته تحت GATT بلکه شامل قوانین تخصصی تر و گسترده تر می شود که نظم و انضباط را بر معیارهای ملی تحمیل می کند که یک اثر غیر مستقیم، هر چند به طور بالقوه قابل توجه، بر تجارت بین المللی دارند.

2.2. توافق نامه های تخصصی در مورد تجارت کالاها: توافق نامه های SPS و TBT

دو نمونه از این توافق نامه های تخصصی در تجارت کالا، توافق نامه SPS و توافق نامه TBT هستند. توافق نامه SPS، به طور کلی، اعضای سازمان تجارت جهانی را ملزم نموده است که برپا کردن موانع تجاری تحت پوشش معیارهای ایمنی مواد غذایی و یا کنترل آفات باید مبتنی بر شواهد علمی و ارزیابی ریسک باشند. توافق نامه TBT، هر کشور عضو را به عدم تحمیل استانداردهای محصول که بیشتر از حد لزوم برای رسیدن به یک هدف مشروع، مانند حفاظت از محیط زیست و یا ایمنی مصرف کننده محدودکننده هستند، ملزم نموده است. به این ترتیب، این توافق نامه ها، نظم و انضباط را بر مقررات داخلی تحمیل تحمیل می کنند تا اطمینان حاصل شود که آنها بر اساس ملاحظات مشروع، هدف، و علمی هستند.

2.2.1. توافق نامه SPS

توافق نامه SPS برای تمام "اقدامات بهداشتی و بهداشت گیاهی که" که ممکن است "تجارت بین المللی" را تحت تاثیر قرار دهد، اعمال می شود. اصطلاح "معیار بهداشتی و یا بهداشت گیاهی" به صورت هر معیار به کاربرده شده برای محافظت از انسان، حیوان، و یا زندگی گیاه یا سلامتی در برابر خطرات خاص تعریف می شود از جمله خطرات ناشی از: (i) "گسترش آفات، بیماری ها، موجودات ناقل بیماری یا موجودات بیماری زا؛" (ii) "حضور" مکمل، آلودگی ها، سموم و یا موجودات زنده بیماری زا در مواد غذایی، نوشیدنی و یا مواد غذایی؛" یا (ii) "بیماری های انجام شده توسط حیوانات، گیاهان یا محصولات آن. بنابراین، توافق نامه SPS شامل یک دامنه گسترده ای از فعالیت های مربوط به ایمنی مواد غذایی و همچنین حفاظت از بهداشت حیوانی و گیاهی می شود.

تحت توافق نامه SPS، یک کشور آزاد در تنظیم سطح خود حفاظت بهداشتی و گیاهی است، حتی اگر این سطح بیش از استانداردهای تعیین شده توسط سازمان های بین المللی باشد، از جمله مستندات کمیسیون Codex Alimentarius، دفتر بین المللی Epizootics و سازمان های بین المللی و منطقه ای عامل در چارچوب کنوانسیون بین المللی حفاظت از گیاه. برای اعضای سازمان تجارت جهانی، مزیت پایگاه معیارهای ملی آنها در مورد "استانداردهای بین المللی" اینست که، طبق ماده 3.2 توافق نامه SPS، این قبیل معیارها، برای حفاظت از انسان،

سلامت و زندگی حیوان یا گیاه لازم تلقی می شوند و تصور می شود که با مقررات مربوط به توافق نامه SPS و 1994 GATT سازگار هستند. «این توافق SPS، در ماده 3.3، به طور خاص اجازه می دهد تا اعضا، معیارهای SPS را اتخاذ نمایند که به سطح بالاتری از حفاظت بهداشتی و یا گیاهی که توسط معیارهای مبتنی بر استانداردهای بین المللی به دست می آید، منجر می شود. با این حال، قوانین و مقررات طراحی شده برای رسیدن به این سطح از حفاظت، باید بر اساس اصول علمی استوار باشند و نباید بدون شواهد علمی کافی که تعهدات هسته توافق نامه SPS هستند برقرار باشند. به طور خاص تر، ماده 2.2 توافق نامه SPS بیان می کند که:

اعضای باید اطمینان حاصل نمایند که هر معیار بهداشتی و یا گیاهی تنها تا حد لازم برای محافظت از انسان، حیوان یا گیاه زندگی و سلامت اعمال می شود، بر اساس اصول علمی است و بدون شواهد علمی کافی مقرر نمی شود، به جز همانطور که در بند 7 ماده 5 مقرر شده است.

تعهد کلی مندرج در ماده 2.2، کاربرد خاصی را در ماده 5.1 توافق نامه SPS پیدا می کند که می گوید:

اعضا باید اطمینان حاصل نمایند که معیارهای بهداشتی و یا گیاهی آنها بر اساس یک ارزیابی، مقتضی با شرایط، خطرات برای زندگی و سلامت انسان، حیوان و یا گیاه، با توجه به تکنیک های ارزیابی ریسک توسعه یافته توسط سازمان های بین المللی مربوطه می باشند.

این تعهد که معیارهای SPS باید "بر اساس" ارزیابی ریسک باشند، توسط تشکل استیناف سازمان تجارت جهانی در مورد مرتبط با EC, Hormones تفسیر شده است. تشکل استیناف مقرر می کند که ماده 5.1 ملزم می نماید که "نتایج حاصل از ارزیابی ریسک [] به اندازه کافی تضمین کننده باشند- یعنی، به طور منطقی از معیار SPS در خطر حمایت می کنند ... [و] [باید] یک رابطه منطقی بین اندازه گیری و ارزیابی ریسک وجود داشته باشند. " بنابراین، این تعهد ماده 5.1 که این معیار باید " بر اساس " ارزیابی ریسک باشد، مستلزم آن است که یک " رابطه منطقی " بین اندازه گیری در موضوع و ارزیابی ریسک وجود داشته باشد.

در برخی موارد، اعضای سازمان تجارت جهانی ممکن است دریابند که آنها با خطرات برای ایمنی مواد غذایی و یا سلامت حیوان یا گیاه مواجه هستند اما شواهد کافی برای انجام یک ارزیابی کامل خطر وجود ندارد. در این موارد،

ماده 5.7 توافق نامه SPS اعضا را مجاز می نماید تا معیارهای SPS را به صورت موقت اعمال نمایند. با این حال، استفاده از معیارهای موقت، به طور محکم محدود شده است. به طور خاص، ماده 5.7 به اعضا اجازه می دهد تا معیارهای موقت را تنها در شرایطی اتخاذ نمایند که در آن "اطلاعات علمی مربوطه کافی نیستند". این معیار "بر اساس اطلاعات مربوطه در دسترس به تصویب رسیده است و" وضو اتخاذمننده معیار" به دنبال دستیابی به اطلاعات اضافی برای یک ارزیابی عینی تر از خطر است و معیار [SPS] را بر این اساس در یک مدت زمان معقول بازنگری [می نماید]. "با این حال، تشکل استیناف تعیین کرده است که ماده 5.7، کاربران را از رعایت تعهدات خود تحت مفاد 5.1 و 5.2 معذور نمی کند. بنابراین، هر چند معیارهای موقتی در شرایط استثنایی، به طور کلی توجیه می شوند، اعضای سازمان تجارت جهانی موظف به پایه گذاری معیارهای بهداشتی و بهداشت گیاهی خود بر اساس نتایج یک ارزیابی علمی مناسب از ریسک ها هستند.

ماده 2.3 توافق نامه SPS، اعضای سازمان تجارت جهانی را ملزم می نماید تا اطمینان حاصل نماید که معیارهای SPS آنها "به طور خودسرانه یا غیر منصفانه" بین اعضایی که در آن شرایط یکسان یا مشابه پیروز می شود، تبعیض قائل نشوند. علاوه بر این، این ماده، اعضای سازمان تجارت جهانی را ملزم می نماید که معیارهای SPS آنها شیوه ای اعمال نمی شوند که به منزله "محدودیت مبدل در تجارت بین المللی" باشد.

TarjomeFa.Com

2.2.2. توافق نامه TBT

توافق نامه TBT در مورد (i) "مقررات فنی" اعمال می شود که اسنادی هستند که ویژگی های محصول را تعیین می کنند که انطباق با آن اجباری می باشد. (ii) "استانداردهایی"، که اسناد تایید شده توسط یک تشکل به رسمیت شناخته شده هستند، که برای استفاده رایج و تکراری، قوانین، دستورالعمل ها و یا ویژگی هایی را برای محصولات یا فرآیندهای مرتبط و روش های تولید مقرر می کنند، که انطباق با آن اجباری نیست. و (iii) "روش های ارزیابی انطباق" که رویه هایی هستند که برای تعیین این مورد استفاده می شوند که الزامات تنظیم شده در مقررات و یا استانداردهای فنی برآورده شوند. 5

شاید مهم ترین بند توافق نامه TBT، ماده 2.2 است که، علاوه بر تعدادی از اهداف دیگر، به استفاده از مقررات تجاری محدود که بر اساس اطلاعات علمی نیستند نظم و انضباط می بخشد. این ماده روشن می سازد که مقررات فنی نمی توانند موانع "غیر ضروری" برای تجارت بین المللی ایجاد کنند و اینکه چنین مقرراتی نمی توانند بیشتر از حد "لازم" برای تحقق یک هدف مشروع، از جمله حفاظت از سلامت انسان یا محیط زیست، تجارت را محدود نمایند. به طور خاص تر، ماده 2.2 توافق نامه TBT بیان می کند که:

اعضا باید اطمینان حاصل نمایند که مقررات فنی با توجه به و یا با اثر ایجاد موانع غیر ضروری برای تجارت بین المللی، تهیه شده، به تصویب رسیده و یا اعمال نشده اند. برای این منظور، مقررات فنی نباید بیشتر از حد لازم برای برآورده سازی یک هدف مشروع، با در نظر گرفتن ریسک هایی که عدم برآورده سازی خلق می کند، تجارت را محدود نمایند. این اهداف مشروع عبارتند از: الزامات امنیت ملی؛ پیشگیری از شیوه های فریبنده؛ حفاظت از سلامت و یا ایمنی انسان، و یا سلامت و یا زندگی حیوان گیاهی، و یا محیط زیست. در ارزیابی این خطرات، عناصر مورد ملاحظه مرتبط عبارتند از: اطلاعات علمی و فنی موجود، تکنولوژی پردازش مربوط و یا استفاده های نهایی در نظر گرفته شده از محصولات.

به عبارت دیگر، اگر عضو سازمان تجارت جهانی، مقررات فنی را مقرر کند که مانعی بر سر راه تجارت بین المللی ایجاد می کند، آن مقررات باید برای رسیدن به هدف مشروع، با در نظر گرفتن اطلاعات علمی و فنی در دسترس ضروری باشند.

ماده 2.4 توافق نامه TBT، مانند ماده 3.3 توافق نامه SPS، اعضا را به استفاده از استانداردهای بین المللی مورد قبول در هنگام اتخاذ مقررات فنی تشویق می کند. آمده است:

جایی که در آن مقررات فنی ملزم می نمایند و استانداردهای بین المللی مربوطه وجود دارند و یا تکمیل آنها قریب الوقوع است، اعضاء باید از آنها، و یا بخش های مربوط به آنها به عنوان مبنایی برای مقررات فنی خود استفاده نمایند، به جز زمانی که چنین استانداردهای بین المللی و یا بخش های مربوط، یک ابزار بی اثر و یا نامناسب برای تحقق

اهداف مشروع پیگیری شده باشد، به عنوان مثال، به دلیل عوامل آب و هوایی و جغرافیایی اساسی و یا مشکلات اساسی در فن آوری.

توافق نامه TBT شامل نظام های مشابه در استفاده از روش های ارزیابی انطباق می شود که، مانند مقررات فنی، نمی توانند با توجه به و یا با اثر ایجاد موانع "غیر ضروری" برای تجارت بین المللی آماده شوند، به تصویب برسند و یا اعمال شوند. به طور خاص تر، مفاد 5.1 و 5.1.2 توافق نامه TBT بیان می کند که:

اعضا باید اطمینان حاصل نمایند که، در مواردی که یک نکته مثبت انطباق با مقررات فنی و یا استانداردهای مورد نیاز است، نهادهای دولتی مرکزی، مقررات زیر را برای محصولات نشأت گرفته در سرزمین های دیگر اعضا اعمال می نمایند:

رویه های ارزیابی انطباق با توجه به و یا با اثر ایجاد موانع غیر ضروری به تجارت بین المللی، آماده نشده باشند، به تصویب نرسیده باشند و یا اعمال نشده باشند این به این معنی است که چنین روش های ارزیابی انطباق نباید سخت تر شوند و یا با در نظر گرفتن خطراتی که عدم انطباق ایجاد می کند، بیش از حد لازم برای ارائه اعتماد کافی به کاربران واردکننده که محصولات مطابق با مقررات فنی و یا استانداردهای قابل اجرا می باشند، سخت شوند.

بنابراین، اگر یک روش ارزیابی انطباق در دسترس باشد که از معیارهای موجود و یا پیشنهادی، کمتر محدود است و اطمینان کافی می دهد که استانداردها و مقررات مربوطه برآورده خواهند شد، در آن صورت دولت های عضو سازمان تجارت جهانی موظف به استفاده از جایگزین کمتر محدود هستند. اگر هیچ دلیل یا یک دلیل علمی کافی برای آماده سازی، اتخاذ و یا درخواست یک روش ارزیابی انطباق خاص که تجارت را محدود می کند وجود نداشته باشد، چنین رویه ای به احتمال زیاد تحت تاثیر یک هیئت یا تشکل استیناف باشد.

3. اجرای حقوق سازمان تجارت جهانی

اقتصاد جهانی باید تا حد زیادی تبدیل به یک مورد قابل اعتراض "در سطح جهانی" تبدیل شود. نه تنها گسترش در تعداد، دامنه و کسب قوانین تجارت چند جانبه و منطقه ای وجود دارد، اما آن قوانین نیز به طور فزاینده قابل اجرا

شده اند. هنگامی که قوانین تجارت نقض شوند، آرایه وسیعی از مکانیزم های حل و فصل اختلاف حال حاضر در سراسر جهان، از جمله گزینه های اجرایی در دسترس هستند که می توانند مکمل - و یا حتی جایگزین دادخواهی در دادگاه های داخلی باشند. در دسترس بودن گزینه های اجرای جهانی می تواند یک عامل مهم در ارزیابی و مدیریت خطرات مربوط به تجارت بین المللی باشد.

توافق نامه های سازمان تجارت جهانی یک مکانیسم حل و فصل اختلافات را ارائه می دهد که تعیین چندجانبه خنثی و غیر قابل انسداد حقوق و تعهدات را پیشنهاد می دهد. قواعد حل و فصل اختلاف سازمان تجارت جهانی، تنها وسیله الزام آور از نقطه نظر قانونی را برای یک دولت در عدم شرایط نامشخص فراهم می کند که باید قوانین و مقرراتی که مغایر با تعهدات تجاری آنها هستند و یا با عواقب اقتصادی روبرو هستند، از بین ببرد، به دولت حاکم مجاز به اعمال معیارهای تلافی جویانه تجارت است.

حل و فصل اختلاف سازمان تجارت جهانی، برخی از اشکالات را دارد. نخست، در حالی که سهامداران تجاری، پشتیبانی واقعی و حقوقی از یک دولت ارائه می دهند، یک اختلاف سازمان تجارت جهانی می تواند تنها توسط دولت آغاز شود. دوم، برنده شدن در سازمان تجارت جهانی به جبران خسارت برای سهامداران تجاری در مورد خسارت های گذشته منتج نمی شود. با این حال، موفقیت در سازمان تجارت جهانی در بسیاری از موارد منجر به بهبود شرایط تجارت برای آینده می شود. علاوه بر این، برنده شدن در اختلاف سوء استفاده در سازمان تجارت جهانی در یک بازار می تواند معیارهای تقلیدی را که می توانند ارتباط کسب و کار در بازارهای دیگر را محدود نمایند تضعیف نماید.

4. "اعمال نفوذ" بر حقوق سازمان تجارت جهانی به جز در مورد حل و فصل اختلافات

در حالی که سیستم حل و فصل اختلاف سازمان تجارت جهانی یک ابزار قدرتمند برای به چالش کشیدن قوانین و مقررات با مبنای غیرعلمی را فراهم می کند، باید توجه داشت که در اکثر موارد، احتمالاً آغاز دادرسی های هیئت در سازمان تجارت جهانی لازم نخواهد بود. دلیلش این است که تهدید صرف توسط دولت در مورد آوردن یک پرونده

سازمان تجارت جهانی اغلب انگیزه کافی برای دولت دیگری در تغییر قوانین آن است، به ویژه زمانی که حقایق اساسی برای حمایت از ادعای قانونی، قوی هستند. در واقع، حتی تهدید صرف توسط دینفعان تجاری که به طور معکوسی از مقررات با مبنای غیرعلمی برای جلب حمایت دولت خانگی خود برای یک ادعای سازمان تجارت جهانی تحت تاثیر قرار می‌گیرد می‌تواند گاهی اوقات برای نفوذ بر دولت دیگر برای تغییر مسیر کافی باشد. این تا حد زیادی به دلیل دسترسی گسترده به قوانین به وضوح نوشته شده در توافق نامه های سازمان تجارت جهانی است، که در شکل در حال رشد قانونگذاری تفسیر شده است و مورد استفاده قرار گرفته است و در سیستم حل و فصل اختلافات سازمان تجارت جهانی، تحت اجرای موثر است. بنابراین، اگر حقایق اساسی، یک پرونده معتبر را تشکیل دهند، اقدام از طریق دادرسی اغلب لازم نیست.

برخی از اعضای سازمان تجارت جهانی، رویه هایی را برای سهامداران به منظور شکایت در مورد موانع تجاری پیش رو و تشویق کننده دولت های خانگی خود به عمل از طرف آنها اتخاذ نموده اند. به عنوان مثال، سهامداران جوامع اروپایی ("EC") می‌توانند از مکانیسم تنظیم شده در به اصطلاح "مقررات موانع تجاری" برای متقاعد کردن کمیسیون اروپا به منظور بررسی شکایات خود استفاده کنند. اگر اتحادیه اروپا معتقد باشد که یک شکایت توجیه شده است، یعنی، اگر معتقد باشد که این معیار در تضاد با یک توافق نامه سازمان تجارت جهانی است، بنابراین اتحادیه اروپا دارای گزینه های مختلف، از جمله تهدید به آغاز رویه های حل اختلاف سازمان تجارت جهانی برای وادار کردن دولت های خارجی به تطابق با تعهدات تجارت بین المللی خود هستند. مثال دیگری از یک مکانیسم مفید برای سهامداران برای اعمال فشار به دولت خود برای اقدام به اصطلاح رویه "بخش 301" در ایالات متحده است. هر سهامدار ایالات متحده می‌تواند یک دادخواست تنظیم ادعاهای پیش روی را پرونده سازی نماید که اقدامات یک دولت خارجی، ناقض قوانین تجارت بین المللی و درخواست کننده اقدام اصلاحی است. اگر دولت آمریکا به بررسی اتهامات بپردازد، که باید تصمیم بگیرد که آیا ظرف 45 روز از دریافت درخواست این کار را انجام دهد، و تحقیق و بررسی نشان می‌دهد که دولت خارجی، توافق تجارت بین المللی را نقض کرده است، بنابراین دولت باید اقدام به اجرای این توافق نامه تحت تعداد محدودی از استثنائات نماید. 9

اما حتی اگر دولت خانگی یک ذینفع متاثر، یک شکایت رسمی سازمان تجارت جهانی را در مورد به چالش کشیدن قوانین و مقررات با مبنای غیرعلمی به همراه می آورد، اختلاف اساسی اغلب پیش از تسویه شدن ادعا حل و فصل شد و توسط یک هیئت سازمان تجارت جهانی تصمیم گرفته شود. هر ادعا با یک "درخواست برای مشاوره ها" آغاز می شود که یک دوره حداقل 60 روز برای شاکی و مدعی علیه برای دنبال نمودن اطلاعات و در نظر گرفتن قطع نامه های برای حل اختلاف فراهم می کند. در واقع، اگر چه بیش از 300 شکایت به طور رسمی ثبت شده است، هیئت های سازمان تجارت جهانی کمتر از نیمی از این تعداد گزارش ها را صادر کرده است. در بسیاری از موارد، مندرج نمودن مبنای واقعی و قانونی برای یک ادعا، برای متقاعد کردن دولت مدافع به آوردن معیارهای خود مطابق با قوانین سازمان تجارت جهانی کفایت و در نتیجه بر اهمیت این قوانین و نفوذ نظام حل اختلاف سازمان تجارت جهانی تأکید می کند. در صورتی که سهامداران به مقررات خارجی اعتراض کنند که مانع تجارت می شوند و بر اساس علوم معتبر نیستند، آنها به طور فزاینده ای از گزینه استناد به قوانین سازمان تجارت جهانی استفاده می کنند.

5. اختلافات سازمان تجارت جهانی

برای درک نحوه کارکرد توافق نامه های SPS و TBT در عمل و نحوه استفاده از آنها به نحو احسن توسط ذینفعان، در نظر گرفتن برخی از اختلافات که این توافق نامه ها در مسئله بوده اند، مفید است. باید توجه داشته باشید که در هر یک از این موارد نحوه در دسترس بودن (یا فقدان) شواهد علمی محکم و قانع، تا حد زیادی نتیجه پرونده را تعیین می کند.

5.1. توافق نامه SPS

در مورد Hormones-EC، ایالات متحده و کانادا، یک ممنوعیت EC در واردات و بازاریابی گوشت و محصولات گوشت را که با هر یک از شش هورمون رشد درمان شده است، به چالش کشیدند. این ممنوعیت به طور موثر صادرات گوشت تولید شده در کانادا و ایالات متحده به اتحادیه اروپا را که در آن این هورمون معمولاً استفاده می

شود مسدود نمود. در دفاع از این اقدام، اتحادیه اروپا انواع مختلف "شواهد علمی" برای حمایت از ممنوعیت را ارائه نمود. با این حال، هیئت، تنها شواهدی را در نظر گرفت که تعریف از "ارزیابی ریسک" مندرج در توافق نامه SPS را برآورده می سازند و سایر گزارش ها با مبنای غیرعلمی و نظرات را نادیده گرفت. همانند شواهد موجود به عنوان یک واجد شرایط برای "ارزیابی ریسک"، هیئت و تشکل استیناف به این نتیجه رسیدند که معیار منع هورمون های رشد "بر اساس" این ارزیابی خطر نیست که در ماده 5.1 توافق نامه SPS الزامی شده است. همانطور که تشکل استیناف توضیح داد، ماده 5.1 مستلزم آن است که یک "رابطه منطقی" بین معیار SPS مورد بحث و ارزیابی ریسک وجود داشته باشد.

در پرونده دوم تحت توافق نامه SPS که در آن یک گزارش حل اختلاف صادر شد، *Australia—Salmon*، کانادا ادعای به چالش کشیدن منع واردات استرالیا در مورد ماهی وحشی قزل آلائی نپخته از شمال امریکا را با حرارت پرداخت نشده بود مطرح نمود. استرالیا این معیار به صورت ضروری برای جلوگیری از ایجاد و گسترش بیماری که ممکن بود توسط ماهی قزل آلائی آمریکای شمالی نقل شود توجیه نمود که، اگر وارد خاک استرالیا می شد، جمعیت ماهی قزل آلائی محلی را تهدید می نمود. پنل و تشکل استیناف به این نتیجه رسیدند که ممنوعیت واردات بر اساس یک ارزیابی ریسک نیست، زیرا اگر چه استرالیا بیماری را که خواهان جلوگیری از آن بود شناسایی کرد، در ارزیابی احتمال ورود و گسترش این بیماری و یا احتمال اینکه این مورد بر اساس معیار SPS اعمال می شود، شکست خورد. بر این اساس، مشخص شد که ممنوعیت واردات موجب نقض ماده 5.1 توافق نامه SPS شده است.

در پرونده محصولات کشاورزی-ژاپن II، ایالات متحده، رژیم واردات ژاپن از هشت نوع میوه ها و آجیل را که میزبان های بالقوه بید سیب بودن، به چالش کشید، آفتی که در ژاپن یافت نشد. این رژیم واردات هر یک از این محصولات را ممنوع نمود اما معافیت ها از ممنوعیت بر اساس انواع-به-انواع را مجاز ساخت. این هیئت و تشکل استیناف تأیید نمودند که الزام آزمایش انواع، ماده 2.2 توافق نامه SPS را برای چهار محصول نقض نموده است، زیرا این الزام "بدون شواهد علمی کافی" مقرر شده بود. این تعهد، با توجه به گفته تشکل استیناف، مستلزم آن است که "یک رابطه منطقی و یا هدف بین معیار SPS و شواهد علمی" وجود داشته باشد.

به طور قابل توجهی، پنل و تشکل استیناف دریافتند که تناقض الزام آزمایش انواع با ماده 2.2 با ماده 5.7 قابل توجیه نیست. همانطور که در بالا مورد بحث قرار گرفت، ماده 5.7 اجازه می دهد تا اعضای سازمان تجارت جهانی، معیارهای موقتی را مقرر نمایند که در آن "اطلاعات علمی" در صورتی ناکافی است که این معیار بر اساس "اطلاعات مربوط" باشد و عضو به دنبال به دست آوردن "اطلاعات اضافی لازم برای یک ارزیابی عینی تر از ریسک" و معیار را "در یک مدت زمان معقول" بررسی نماید. در این مورد، پنل و تشکل استیناف توافق کردند که ژاپن اطلاعات اضافی "وابسته" به ارزیابی ریسک عینی تر را دنبال نموده است و در بررسی معیار برای مدت مدت 4 سال، که غیر منطقی به نظر می رسد، قصور نموده است.

در نهایت، تازه ترین پورنده تعیین شده تحت توافق نامۀ SPS، ژاپن، سیب ها، شامل ادعای ایالات متحده در برابر معیار جامع ژاپنی برای حفاظت سیب ژاپنی از باکتری آتشک (*Erwinia amylovora*) می شود. آتشک برای اولین بار در ایالات متحده در سال 1793 گزارش شد و در طول زمان به بسیاری از مناطق اروپا و مدیترانه گسترش یافت. با این حال، ژاپن، هنوز هم عاری از آتشک است و دولت ژاپن یک معیار محدودکننده تجارت را برای جلوگیری از ورود باکتری به قلمروی خود تحمیل کرده بود. هیئت و تشکل استیناف توافق کردند که معیار ژاپنی ناقض ماده 2.2 توافق نامۀ SPS است، به دلیل اینکه "بدون شواهد علمی" مقرر شده است. علاوه بر این، آنها دریافتند که این معیار در رابطه با یک وضعیت تحمیل نشده بود که در آن شواهد علمی مرتبط، "ناکافی" هستند و، در نتیجه، پنل و تشکل استیناف به این نتیجه رسیدند که این یک معیار موقت نبود که بتواند آن را طبق ماده 5.7 از توافق نامۀ SPS توجیه کرد. در نهایت، تشکل استیناف، نتیجه گیری هیئت را تایید کرد که این معیار بر اساس "یک ارزیابی ریسک مورد نیاز در ماده 5.1 توافق نامۀ SPS" نبوده است. از زمان قانون تشکل استیناف، ژاپن ادعا می کند که رژیم آن در انطباق با تعهدات سازمان تجارت جهانی است. با این حال، ایالات متحده آمریکا مخالف است، و در 30 جولای سال 2004، پرونده دیگری را در سازمان تجارت جهانی در برابر ژاپن، برای به چالش کشیدن یک معیار جدید آغاز نمود.

5.2. توافق نامه TBT

اگر چه Asbestos-EC در نهایت تحت 1994 GATT تصمیم گرفته شد، این پرونده به تعریف اصطلاح "قوانین و مقررات فنی" کمک بیشتری نمود، یکی از سه نوع معیارهایی که باعث کاربرد توافق نامه TBT می شوند. به طور خاص تر، تشکل استیناف به این نتیجه رسید که "مشخصه محصول" مندرج در یک "مقررات فنی" می تواند عدم وجود اثرات سوء بهداشتی باشد. در این مورد، کانادا یک معیار فرانسوی ممنوع کننده بیشتر محصولات آزبست (پنبه های نسوز) را به چالش کشید، اما با ارائه چند استثنا، که تشکل استیناف برای محصولات با "ویژگی های هدف معین" به کار گرفت. به طور خاص، استثنائات به کار برده شده برای محصولات که "یک ریسک سلامت شغلی کمتر" را مطرح می کنند و "همه تضمین های فنی ایمنی" را ارائه می دهند.

بنابراین، با توجه به تشکل استیناف، معیارهای دولت که ویژگی های مرتبط با سلامت برای یک محصول را تعیین می کند، می تواند در محدوده توافق نامه TBT قرار گیرند.

در Sardines-EC، پرو یک ادعا علیه اتحادیه اروپا را برای مقرر کردن یک مقررات مطرح نمود که رژیم های برچسب زدن های مختلف را برای دو نوع مختلف از ماهی ساردین، یک ماهی موجود در آب های شمال شرقی اقیانوس اطلس، دریای سیاه، و دریای مدیترانه (pilchardus Sardina به)، و دیگری در آبهای اقیانوس آرام از شرق از سواحل پرو و شیلی (Sardinops SAGAX) اعمال می نمود. اتحادیه اروپا تنها مجاز بود تا نوع اول را برچسب گذاری کند و به عنوان "ساردین"، به بازار عرضه کند که باعث چالش سازمان تجارت جهانی توسط پرو شد. تشکل استیناف تأیید کرد که معیار EC، یک "مقررات فنی" تحت توافق نامه TBT است چرا که یک سند است که ویژگی های محصولی را که انطباق با آن اجباری است تعیین می کند. پس از آن تشکل استیناف این یافته هیئت را تایید نمود که این مقررات، به دلیل وجود یک استاندارد بین المللی برای برچسب زدن ساردین (به عنوان مثال، یک استاندارد کمیسیون Codex Alimentarius) مغایر با ماده 2.4 است که اتحادیه اروپا آن را به عنوان مبنایی برای تنظیم آن استفاده نموده بود، و پرو، شاک، نشان داد که این استاندارد بین المللی برای اهداف مشروع کامل مقررات

EC، "بی اثر و نامناسب" نبوده است. بنابراین، EC-ساردین، برای نقش محوری که استانداردهای بین المللی در تصمیم گیری نتیجه این اختلاف ایفا کرده اند قابل توجه است.

6. نتیجه گیری

در حالی که در طی وجود GATT، موانع تجاری که بررسی شدند، عمدتاً تعرفه ها، سهمیه واردات، و انحصار دولتی بودند، تمرکز فعلی تجارت بین المللی به موانع قانونی مربوط به مالکیت معنوی، بهداشت و ایمنی و ارائه خدمات معطوف شده است. توافق نامه های سازمان تجارت جهانی جدید، از جمله توافق نامه SPS و TBT و روش حل و فصل اختلافات سازمان تجارت جهانی، ابزارهای مهمی را ارائه می دهند که می توانند توسط دولت ها مورد استناد قرار گیرند و توسط سهامداران برای رفع موانع قانونی در زمانی که خارج از حوزه مذاکرات تجاری تصور می شود استفاده شوند. مقررات با مبنای غیرعلمی می توانند با موفقیت بر اساس توافق نامه SPS و TBT به چالش کشیده شوند و به چالش کشیده شده اند که به صراحت قوانینی را ممنوع می کند که بر تجارت بدون توجیه علمی مناسب تاثیر می گذارند. سهامداران باید از بالاترین حد ممکن قوانین تجارت بین المللی برای از بین بردن مقررات با مبنای غیرعلمی که به طور منفی تجارت کالاهای تولید آنها را تحت تاثیر قرار می دهد استفاده نمایند.

TarjomeFa.Com

برای خرید فرمت ورد این ترجمه، بدون واتر مارک، اینجا کلیک نمایید.

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

لیست مقالات ترجمه شده ✓

لیست مقالات ترجمه شده رایگان ✓

لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI ✓

سایت ترجمه فا ؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معتبر خارجی